

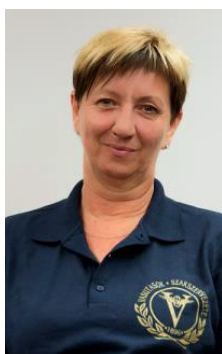
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VIII. évfolyam, 8. szám

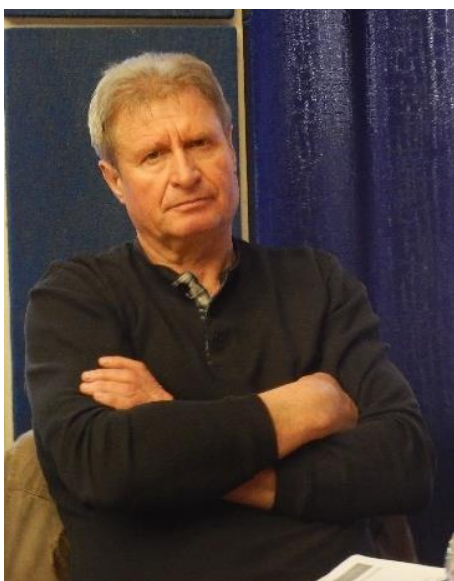
2018. augusztus 27.

Nyugdíjasunk tiszteletére

Ismét nyugdíjba vonult egy kiváló tisztségviselőnk, Juhász László a Gépészeti Alapszervezet Szakszervezeti Bizottságának titkára. Lacit 2011-ben ismertem meg, amikor területi képviselő vezető lettem. Ő épp abban az évben, a Kongresszusunkon vehette át a VSZ Aranyjelvény kitüntetését addigi munkájának elismeréséül. De tekintsünk vissza kicsit a pályájára, hiszen az idén egy hosszú vasúti pályafutást fejez be.

A vasúthoz 1969-től van kötődése, már tanulóként itt végezte a műhelygyakorlatot. A szakmunkás bizonyítványát 1972-ben szerezte meg, és került a MÁV-hoz dízel-lakatosként. Hogy ez mennyire régen volt, azt a kezdő órábére is bizonyítja, ami akkor 8 forint 50 fillérre rúgott. Majd 1983 októberében rövid időre eltávolodott a cégtől, de 1987. januárjában visszajött a Záhonyi Fűtőházhoz. Alapvégzettségén túl nehézgépkészelői, targoncavezetői, és többféle hegesztői, valamint mozdonyfék-karbantartó végzettségeket is szerzett, illetve leérettségizett. Pályája során munkáját „Szakmai ifjú mestere”, valamint több „Kiváló Dolgozó” kitüntetéssel is elismerték.

A Vasutasok Szakszervezetének mindvégig tagja volt, majd tisztségviselője lett. A VSZ jelöltjeként az Üzemi Tanácsban is tevékenykedett, 2006-tól pedig alapszervezeti titkárnak választották. Én csak az elmúlt hét éves szakszervezeti munkáját ismerem, ami talán nem hosszú idő, de arra elég, hogy tudjam, egy megbízható, tenni akaró, kiváló csapattagot veszít a közösségünk.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az alapszervezetében tagjai között dolgozott, ismerte a mindennapi problémákat, és minden lehetséges fórumot kihasználta ezek megoldására. A Titkári Testületben is nagyon aktív volt, minden rendezvényünkön részt vett, legyen az tüntetés, sportnap, vagy éppen horgászat. Berekfürdő felújításában is számíthattunk rá, sőt szabadidejében gondnoki feladatokat is ellátott. Lacinak e sorokon túl, a ma kezdődő területi oktatásunkon személyesen is megköszönjük a Vasutasok Szakszervezetében végzett példaértékű munkáját.

A szeptemberben kezdődő alapszervezeti választásokon már új titkár lép a helyébe, akit jelenlétével segít majd, mert várhatóan nyugdíjasként tovább dolgozik.

Sok-sok szép, boldog nyugdíjas évet kívánunk neked!

Juhász Tiborné

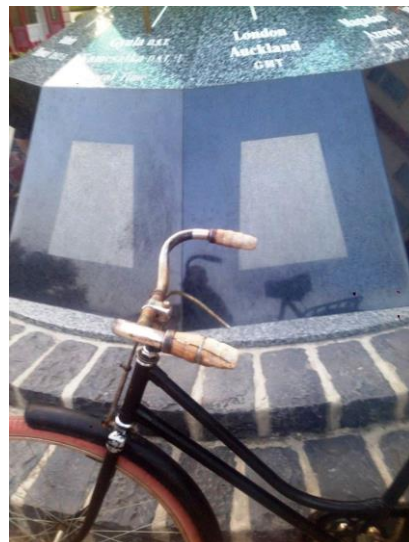
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Fakormányos világ

I. (Szent) István, államalapító királyunk nem sokat töprengett azon, hogy a fa kormány jó, vagy sem. Egyrészt mert valószínűleg semmilyen kormánya nem volt, ő maga volt a kormány, meg minden ilyesmi. Másrészt volt elég dolga, sőt, gondja meg baja az ilyen elmélgések nélkül is. Hiszen valakinek össze kellett rázni az országot, és elindítani valamerre – ő a

nyugat mellett döntött, és utóbb kiderült, nagyon igaza volt! Talán sejtette, ha nem is tudhatta, hogy a fa kormány túlságosan ósdi, idejét múlt, még akkor is, ha működik. No de, azzal kell beérnünk, ami jutott, vagy amire sikerült szert tennünk. Még akkor is, ha egy világóra mellé állítva elég bizarr látvány.

Első királyunknak küzdelmeiben nem sok választása volt: Vagy marad az Európában életképtelen módi, mint egy fa kormány, vagy tűzzel-vassal átformálja országát a nyugati minták szerint. Utóbbi mellett döntött apja, Géza nyomdokaiban, és véres küzdelem által járt sikerrel, ám kétségei voltak, fenn marad-e műve. Mert akiben bízott, hogy tovább viszi, Imre herceg meghalt. Soha sem tudhatta meg, hogyan is történt, de mint aki sejtette, hogy a vadkanos verzió nem ért véget a fiával, a megtorlástól sem riadt vissza. Ezek után már végképp nem volt kérdés számára, hogy inkább vasban, mint a fában az igazság. Neki és utódainak főképp a vas jutott, ám ő hasznosan volt kemény akár övéivel is.

A fa kormányt nem sokra értékelte volna, pedig nem csak vas kormányval működhet valami. Bár igaz, ha a fa kormány ósdi, és régies, nem biztos, hogy csak jó dolgok jutnak a múltból eszünkbe. Pedig a régiben is van szép, kérdés, hogy működőképes, vagy csak kedves nosztalgia.

No, hát a nosztalgiával nem sok dolga lehetett államalapító királyunknak, a sok harc mellett nem is volt ideje rá. És az álmódosítás sem az ő formája volt, ha akarja, akkor se tudott volna álomalapítónak lenni. Amit létrehozott, az így, vagy úgy, de túlélte mindenféle testvérharcot, tatárt, törököt, és nem az ő bűne, hogy sok évszázaddal utána az idejétmúlt álmok kis híján alkotása teljes vesztét okozták.

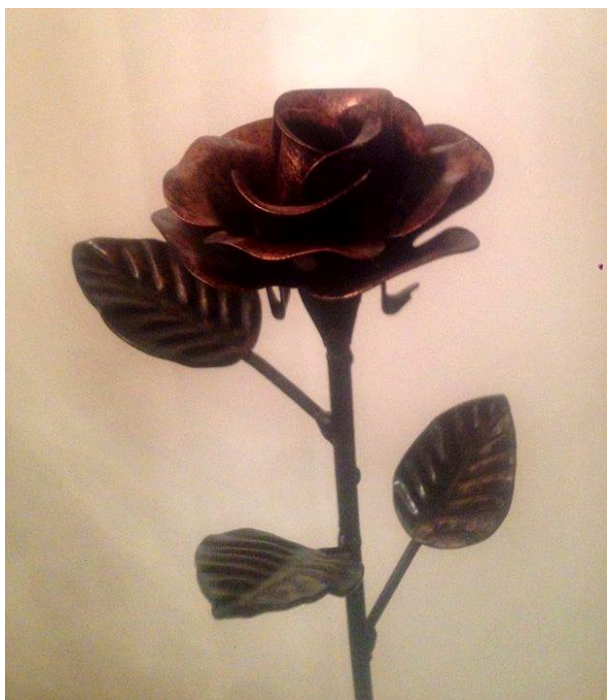
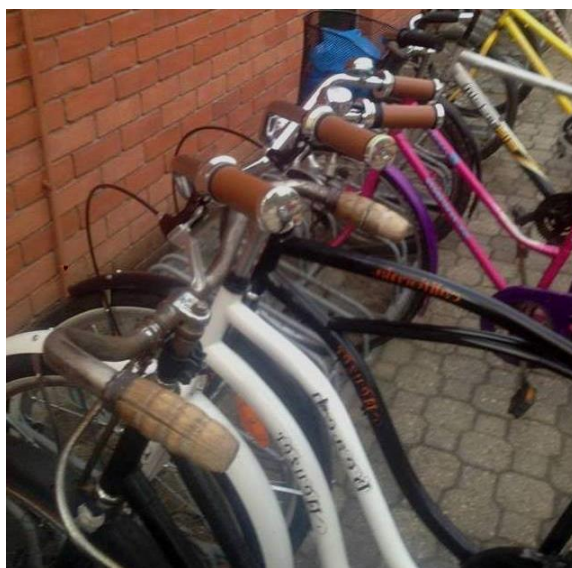

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vigyázni most is van mire, vigyázók is akadnak bőven, kérdés, vajon most is a vasban az igazság, vagy inkább a fában? Mert a vas ugyan erős, de sok vér kell a győzelemhez. A fa viszont emberközelí, mondhatni barátságos, sőt! De az már nem történelmi kategória, bár biztosan szebb győzelmet ígér.

Akárhogy is van, kemény mezőnyben kell helyt állni, de korántsem biztos, hogy István királyunk korával ellentétben csak az új módi lehet a nyerő mostanság. Különösen akkor, ha egy fakormányost kiáltunk ki újnak, modernnek, a szép jövő előfutárának. Fakormány és vas helyett kapjon inkább mindenki egy rózsát, hátha úgy a következő ezer év szebb és vidámabb lesz.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

NÁSZÉJSZAKA UTÁN

Szomorúan áll az ifjú férj a bárpultnál.

- Mi a baj? – kérdezi a barátja. A világ legboldogabb emberének kellene lenned.
- Az történt, hogy mikor reggel felkeltem, elővettem a pénztárcámat, és kivettem egy húszezrest az asztalra.
- Nyugi, csak a barátaid tudják, hogy éveken át bordélyba jártál. Az asszony biztos észre se vette.
- Hát ez az! Félálomban odafordult, és visszaadott ötezret...

ÁLLAPOT

Fiatal nő áll meg egy férfi előtt az autóbuszban: Kérem, legyen szíves átadni a helyét, terhes vagyok.

A férfi felugrik, nem győz mentegőzni: Ó bocsánat, nem vettem észre. Mióta?

- Fél órája. De még mindig remeg a lábam.

TALÁLÓS KÉRDÉS

Egy ifjú a barátnője háta mögé lopakodik, és befogja a szemét: Hármat találhatsz, hogy ki vagyok. Ha nem találod el, most azonnal, így hátulról az enyém lesz!

- Ki is lehetsz? Szent István?
- Nem.
- Kossuth Lajos?
- Nem.
- Megvan! Khomeini Ajatollah!!

Balogh Attila